

SOCIAL KRITIK

Tidsskrift for social analyse & debat
nr. 127 – oktober 2011

SOCIAL KRITIK nr. 127, 23. årgang 2011.
© Selskabet til Fremme af Social Debat

Redaktør: Benny Lihme / socialkritik@gmail.com
Redaktionens adresse:
Social Kritik, Nansensgade 68 kld.
1366 Kbh. K
Tlf: 33 93 99 63
www.socialkritik.dk

Betaling: Danske Bank
SWIFT-BIC: DABADKDK
IBAN: DK08 3000 0002 8025 62
Reg.nr.: 9570 Konto: 2 80 25 62

Abonnement: Kr. 400,-
Nummer 127: Kr. 110,-
www.socialkritik.dk/?nr=127

Fotografisk, mekanisk eller anden form for gengivelse eller mangfoldiggørelse af dette tidsskrift eller dele heraf er ikke tilladt ifølge gældende dansk lov om ophavsret.

Grafisk tilrettelægning:
Susanne Whitta Jørgensen, Grafisk Himmel
Forsidetegning: Flemming Born
Tryk: Narayana Press

Tidsskriftet Social Kritik udgives af foreningen "Selskabet til fremme af Social Debat". Selskabet blev stiftet d. 4. 5. 88., og har som formål at fremme og deltage i den offentlige debat om sociale emner. En af måderne hvorpå Selskabet realiserer formålet, er at udgive dette tidsskrift. Selskabet og tidsskriftet skal tjene som forbindelsesled mellem samfundsvidenskaber, social forskning og den sociale praksis. Foreningen og tidsskriftet skal holde sig fri af parti- og fagforeningspolitiske interesser.

SOCIAL KRITIK's referencegruppe består af:
Flemming Balvig, Johs. Bertelsen, Nils Bredsdorff,
Ning de Coninck-Smith, Anders La Cour, Tine Rask
Eriksen, Anders Høg Hansen, Thorkild Høyer,
Ejler Johansen, Birgit Kirkebæk, Ida Koch,
Øjvind Larsen, Søren Magnussen, Beth Grothe
Nielsen, Birger Steen Nielsen, Henning Salling
Olesen, Benedicta Pécseli, Knud Erik Pedersen,
Annick Prieur, Flemming Røggilds, Lone Scocozza,
Ove Sernhede, Søren Smidt, Peter Scharff Smith,
Peter Thielst, Morten Thing, Jørn Vestergaard,
Joachim Wrang.

EVIDENS

– en gammel nyhed

I juli måned havde dagbladet Information en artikelserie om Socialministeriets udsultning på finansloven. Journalisternes udgangspunkt var, at Socialministeriet over en årrække har mistet en række politik områder i størrelsesordenen 94 mia. En stor del af tabet af disse penge har sin baggrund i paradigmeskiftet fra "welfare til workfare", dvs pengene skal genfindes i Beskæftigelsesministeriet og dette ministeriums ideologi om at arbejde adler. Og at den værdige sociale klient er den, der introjicerer tesen om at være sin egen lykkes smed og sin egen ulykkes årsag.

Socialminister Benedikte Kiær forsøgte i Information at bagatellisere de sociale budgetters krympning og fremholdt, at hendes ministerium stadig var et vigtigt og virksomt ministerium. Et interview med Kiær startede med spørgsmålet om, hvad der sker i hendes ministerium *lige nu*? Det rystende anno 2011 svar lød: "Vi begynder at bruge mere evidens og evaluere mere på vores resultater."

Dette svar er rystende, fordi evaluering og måling jo ikke i sig selv er socialpolitik. Og da slet ikke socialpolitiske visioner. Det er indpakningspapir og bureaukratisk procedurerationalitet. Og tilmed historisk ukorrekt, efter som én af Kiær's mange forgængere, Henriette Kjær, sagde det samme november 2002 på LO-skolen, da hun på en stor konference søsatte det første regionale evidens Campbell Center i Danmark.

Dagen før denne store evidens dag havde Henriette Kjær forlangt, at omskårne somaliske piger skulle tvangsfjernes fra deres hjem. Ligesom der ikke i dag er evidens for, at det skulle være godt at tvangsfjerne fede børn fra deres forældre (som flere politikere har krævet), var der i 2002 heller ikke evidens for, at det skulle være godt at fjerne omskårne somaliske piger.

Nogle husker måske Ritt Bjerregaards tid som socialminister og hendes budskab, at socialpolitik er til for det normale samfunds skyld, ikke for de sociale klienters skyld. Set i den optik, den samfundsmæssige sammenhængskrafts optik, er det medicinske evidens paradigme en illusion, når socialpolitik indgår som straffeforanstaltninger i forhold til forældre og deres fede eller omskårne børn.

Hvad der dog er endnu mere evident er, at de resultatomålinger, som Rambøll Management og andre scorer

INDHOLD

kassen på at lave, er historisk forældede, når de endelig materialiserer sig i rapportform, eftersom den virkelighed, der er målt på, i mellemtiden har forandret sig. Og det ikke med baggrund i videnskabelige undersøgelser men som et resultat af den førte økonomiske politik. Der er blevet målt og evalueret i snart 25 år indenfor området "anbragte børn og unge", uden at disse målinger har ført til forandringer i anbringelses mønstret. Først her de senere år er der med baggrund i nedskæringer og kommunernes budgetstyring sket et fald i antal anbringelser uden for eget hjem. Hvem sagde behandlingsdokumenteret effekt?

Evidens- og evalueringsfeltet er fyldt med modsætninger. I skrivende stund diskuteres det paradoks, at jo bedre resultater plejefamilier opnår med deres anbragte børn, jo lavere løn skal de have.... ud fra den logik, at opgaven jo er blevet lettere (Henrik Dørge: *Omvendt resultatløse*, Weekendavisen d. 26.8. 2011).

Indenfor det socialpædagogiske døgnområde er der med baggrund i evidens princippet blevet indført et norsk evidens baseret program, MultiFunc, som forbyder socialpædagogerne at bruge sig selv i arbejdet med de unge, da personligt engagement, involvering og relationsdannelse til de unge betragtes som en fejlkilde i det stærkt behavioristiske og manualstyrede program.

Den københavnske pædagogfagforening LFS har blåstemplet programmet, mens det er uklart, hvordan fagforeningskollegaerne i SL stiller sig. Her har man i en årrække været blinde tilhængere af evidens (det er ikke de professionelle personer men metoden, der er det afgørende). Et abonnement på at være metode trofast og kold i røven som imidlertid ser ud til at være ved at udløbe. Således har fagbladet Socialpædagogen for tiden en artikelserie, hvor SL-medlemmers "relationsarbejde" og evne til at arbejde "personligt og professionelt" sættes i centrum.

Ove Sernhede RESONANS – den sociale uro i England	4
Paul Gilroy KONVIVALITET OG POSTKOLONIALE PLURALITETER	6
Freerk Huisken DOBBELTATTENTATET I OSLO	18
Knud Vilby VREDE MODBORGERE	22
<i>anmeldelse af</i> <i>Aydin Soei: Vrede unge mænd. Optøjer og kampen for anerkendelse i et nyt Danmark</i>	
Johs Bertelsen KÆRLIGHED, MAGT OG RETFÆRDIGHED	24
<i>anmeldelse af:</i> <i>Søren Juul: Solidaritet, anerkendelse, retfærdighed og god dømmekraft</i>	
Christine E. Swane & Üzeyir Tireli TYRKISKE ÆLDRES BESTRÆBELSER PÅ AT FØLE SIG HJEMME	29
Kirsten Andreassen & Karen Prins "DET VAR VILDT HÅRDT – men jeg ville til enhver tid gøre det igen"	44
Joachim Wrang FRA BENTHAMS PANOPTIKON til nutidens amerikanske fængselsbilleder	54
<i>anmeldelse af</i> <i>Jeremy Bentham: Panoptikon – magtens øje,</i> <i>Devika Sharma: Amerikanske fængselsbilleder,</i> <i>Slagmark – Tidsskrift for idéhistorie nr. 55</i>	
Silla Marie Jensen & Nynne Pedersen Elholm FÆLLESSKABER I ET GRÆNSELAND	63
Simon Sjørup Simonsen LUDOMANI OG PENGE – mænd og misbrug	76
Karen Ellen Spannow TYND, TANDLØS OG TANTET	92
<i>anmeldelse af</i> <i>Mette Jensen: Mobilitetsmani – Det mobile liv og rejsers betydning for moderne mennesker</i>	
Benny Lihme PUBLIC ENEMY NR 1	94
<i>anmeldelse af:</i> <i>Henrik Höjer: Al Capone.</i> <i>Gangsteren og den amerikanske drøm</i>	